

عنوان مقاله:

مصادیق جرایم مادی صرف در حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی افق های نوین در علوم انسانی، اقتصاد، کارآفرینی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سمیه بابایی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

خلاصه مقاله:

رکن روانی جرم به جهت آن که جنبه ی ذهنی دارد، اثبات آن با پیچیدگی های زیادی همراه است. جرائم مادی صرف، از نظر ارکان تشکیل دهنده، بدون هیچ گونه عنصر روانی با وجود دست کم یک عنصر مادی ممکن است ارتکاب یابند و به اصطلاح حقوق دانان عنصر روانی در این جرایم مفروض است، یعنی فرآیند احراز تقصیر به خاطر ضرورت حمایت از مصالح جمعی، مراجع قضایی و قانونی را بر آن داشته است که در تصمیمات خود حقوق و مصالح فردی را در درجه دوم اهمیت قرار دهند و تحمیل مجازات از طریق شیوه خاص مسئولیت کیفری بدون تقصیر تسهیل شده است. قانونگذار در این مورد سخت گیرانه ترین نوع جرم انگاری را در نظر گرفته است، به طور مثال در قوانین داخلی، برای اعتبار بخشیدن به حواله های بانکی، صرف صدور چک بلامحل را جرم دانسته و عدم آگاهی صادر کننده چک نسبت به خالی بودن حساب در اصل قضیه بی تاثیر است. همچنین در جرایم مادی صرف با فرض وجود رکن روانی بار اثبات آن از عهده یمقام تعقیب برداشته می شود و بر عهده ی متهم قرار می گیرد که با اثبات وجود یکی از عوامل رافع مسوولیت تبرئه شود. در این صورت بار دلیل جابجا شده و با تقدم اماره مجرمیت بر اصل برائت اثبات برائت بر عهده ی متهم گذارده میشود. اما در این خصوص میان امارات نسبی و مطلق باید قائل به تفکیک شد، در امارات نسبی امکان اثبات خلاف اماره وجود دارد و فرض خلافش هم مسموع است. یعنی در جرایمی که باتوجه به عمل ارتكابی اماره ی مجرمیت وجود دارد در صورتیکه این امارات را نسبی تلقی کنیم، در قانون به مرتکب این اجازه داده میشود که به دفاع از خویش بپردازد و خلاف آن امر را اثبات کند. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی است.

کلمات کلیدی:

جرم، رکن روانی، اثبات، مادی صرف، مجرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1992710>

